

henfigtsmæssigt ogsaa at give Regjeringen Bemyndigelse til at give Concession paa en saakaldet let Bane, det er den Bane, som vi have opstillet alternativt i vort Forslag under Nr. 2 a. og ligeledes i det Underændringsforslag, vi have foreslaaet under Littr. e. til Mindretallets Forslag under Nr. 4. Naar man nemlig kommer til den Anstuelse, at det for Dieblisset ikke er muligt at faae den gennemgaaende Trafik udviklet saameget, som man maa ansee for ønskeligt, saa kommer jo ganske naturligt den locale Trafik til at træde i Forgrunden, og for den locale Trafiks Skyld maa det sikkerligt være det Bedste og Naturligste, at Banerne bygges saa billigt som muligt. Det er nu vor Tro, at en Bane som den, vi her have foreslaaet, nemlig en let Locomotivbane fra Kjøbenhavn over Kjøge, Præstø, Kallehave med en Sidebane op til Næstved over Møen og Lolland-Falster, vil kunne bygges for den Sum, vi have opført i vort Forslag under Nr. 11, nemlig ca. 5 Millioner Rd. Og da vi kun have foreslaaet, at Staten skal give Garanti for det Halve af den beviistlig anvendte Anlægscapital, kunne vi ikke troe, at Staten skulde komme til at løbe nogensomhelst Risiko ved at give Concession paa en saadan Bane. Et saadant Project om en let Bane har jo, som det vil være de Herrer bekendt, været meget paa Omtale i den sidste Tid, det er blevet forsvaret og angrebet fra forskjellige Sider. Jeg er ikke i Besiddelse af nogensomhelst teknisk Indsigt, saa at jeg tør udtale mig for eller imod, om det er muligt at bygge Banen for den Priis, der er foreslaaet, og om det er muligt, at en saadan Bane kunde forrente sig, og det sidste Punkt er jo dog det vigtigste; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det for den naturlige Menneskeforstand synes mærkeligt, at en let Bane, der dog naturligvis maatte kunne bygges betydeligt billigere end en svær Bane, ikke skulde kunne forrente sig, naar man antager, at en svær Bane skal kunne gjøre dette. Indtil jeg hører noget nærmere om vore Forslag, skal jeg ikke

nøiere udtale mig; men jeg skal kun tilføje omtale de 2 Forslag, der ere stillede under Nr. 5 og 6 af et Mindretal, hvortil jeg hører. De ere begge kun stillede under den Forudsætning, at alle de foregaaende Ændringsforslag blive forkastede. Det første gaaer omtrentlig ud paa det Samme som et Ændringsforslag, der blev stillet i det andet Thing af et æret Medlem og forkastet med kun et Par Stemmers Majoritet, og det andet gaaer ud paa det Samme, som Fleertallet har foreslaaet under Littr. b. som et Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 4, for ikke i Fremtiden at gjøre en saadan Bane, der har den gennemgaaende Trafik til sit Hovedformaal, umulig. Ændringsforslagene under Nr. 17 og 18 gaae kun ud paa saadanne Smaaforandringer, der følge af sig selv, naar enten Fleertallets eller Mindretallets Ændringsforslag blive vedtagne, og det Samme gjælder Forslagene under Nr. 19 og 20 til Titelen. Jeg skal for Dieblisset indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Sage: Da der er hengaaet saa lang Tid, siden Udvalgets Betænkning blev omdeelt, skal jeg søge at fremskille Forskjellen mellem Fleertallets og Mindretallets Indstillinger. Der er af Mindretallet fastholdt den Anstuelse, at, naar et Selskab eller Personer fremskille sig for at anlægge en Jernbane, saa er det overalt anerkendt og fremfor Alt anerkendt af Rigsdagen, at det er et Foretagende, som har den allerstørste Betydning for et Folks materielle Udvikling, og som directe eller indirecte saaledes kommer Staten tilgode. Naar Staten kan faae en saadan Jernbane uden at gjøre Opoffrelser, saa skal man med Tak modtage en saadan Bane, selv om den maatte være en Localbane, selv om den maatte være en Bane paa kun saa lidt, selv om en enkelt Deel af Landet mistrofast siger: Vi faae ingen Bane samtidigt, skjøndt de Andre have Baner. Det er det Hovedstandpunkt, hvorpaa Mindretallet maa stille sig. Det staaer for det som en uopløselig Gaade, hvorledes man, naar Staten